

Juhász Attila

(Tét, 1961):

a győri Révai Miklós
Gimnázium tanára (ma-
gyartanár, kutatótanár),
a Magyar Irodalomtör-
téneti Társaság megyei
tagozatának elnöke.
Kötetei: *Hidegláz* (versek,
2001), *Zalán-verziók*
(monográfia, 2004), *Esz-
kimószín* (2009, versek),
Nehézfény (2011, versek),
futópillantás (2015,
versek), *Tenger csend*
(versek, 2017, Szabó Béla
fotóművésszel), *Lassú
nézés* (kritikák, tanulmá-
nyok, 2020).

JUHÁSZ ATTILA*annyi mindig megint*

száztíz leszek
mikor nyolcszáz a városom
kevés idők
újváros újváros marad
nem lesz betonból
alatta még a Rába medre
nyár vége táján
kérészek rajzanak majd pár napig megint
s megvárják ezt a fecskék
a szürke gém addigra felnevelte már fiát
nem csal mindegyre feljebb-távolabb

ha ott lennék a parton
hagynám a történelmet a kilátót
a kisághoz sétálok át
az iskola hátsó kapujánál
meghallgatom miként meséli
az egyik glóbuszon csücsülve
szabó zotyó a tegnap esti chaplint
az ártérben már térdig ér a fű
lassú tengert utánoz
s a fák azóta nőnek
hogy az utolsó körjáték után
egyszer csak
elkészöntünk

megint száraz lábbal mehetnék át
a híd alatt a medren
de pár lépés elég
ím itt a kő
megtart a gyenge sodrás
s a hordaléklepel felett

talán bementek mind az iskolába
a dallam megszakad míg íze lesz a csóknak
s magányos este jön
azért a lélegzet szabad
s a csillagok mind ismerősek
akár a tücskök kórusa
a sétányon néhány kamasz siet
idő múltán találkozunk megint